

”Restaurang branschen är bisarr”

Äventyret med salladsbaren har inte påverkat Fredrick Federleys syn på småföretagandet. I restaurangbranschen skattas företagen fortfarande ihjäl med ”vansinniga momsregler”. Realtid.se har intervjuat vår kanske mest frispråkige riksdagsman.

http://www.realtid.se/ArticlePages/200708/16/20070816090828_Realtid751/20070816090828_Realtid751.dbp.asp

Man har kallat dig provokatör.

– Säger man vad man tycker är man provokatör i mellanmjölkens land. Folk ska vara så jävla lika. Sverige är ett kapitalistiskt land men när det kommer till privatlivet ska man vara socialist. Alla ska stöpas i samma form. Jag säger vad jag tycker och jag tycker så här. Då tycker man det är en provokation.

Federleys bakgrund gör honom extra kontroversiell. I alla fall för ”den röda sidan”, som han kallar sina antagonister.

– Jag kommer från en ganska klassik arbetarfamilj, pappa på industrigolvet och mamma i omsorgen. Mina föräldrar var gamla vpk:are – det visste inte jag om förrän jag började med politik. Pappa var aktiv i Metallarbetarförbundet och mamma i Kommunal.

– Anledningen till att den röda sidan ser rätt när de ser mig är för att jag är en klassförrädare, jag borde vara på deras sida. Men när mina föräldrar hade det som värst ekonomiskt hade det med en borgerlig politik tagit kanske 5-10 år istället för 10-15 att få ordning på ekonomin.

Du har starka åsikter. Detta i en tid då politiker verkar ha slutat med att driva opinionsbildning överhuvudtaget. Hur ser du på det?

– Pragmatismens seger är en av de största utmaningarna i framtiden. Det har blivit helt okej för en politiker att säga ”nej, detta har inte allmänhetens stöd”. Det är jävligt fejt. Jag vill vara en politisk ledare och en ideolog. Har man inte allmänhetens stöd är det min roll som ledare och opinionsbildare att leda opinionen dit.

– Man kan inte kapitulera och säga ”nej, det är inte allmänhetens vilja så det skiter vi i”. Alla tycker så förbaskat lite. Man släpper snart inte ifrån sig ett pressmeddelande utan att dra det igenom fokusgrupper för att se vad allmänheten tycker om ordvalet.

Berätta lite om ”Stureplanscentern”

–Ordet ”Stureplan” har fått extremt stark laddning. Det är snabba pengar, flotta bilar, skumpa, kola på toan, kändisar och stora tuttar. Media och vänsterfolk stör sig på detta. Vill du stå och spruta skumpa skulle jag tycka det är helt jävla puckat men vill du göra det – fine.

– Jag tror att det var Aftonbladet som först skrev om Stureplanscentern i negativ mening, för att smutsa ner centerns namn. Vi stod och signerade böcker med Maud Olofsson på Stureplan och det blev lång kö. Vi hade en banderoll där det stod ”Stureplanscentern” och folk frågade om de fick bli medlemmar. Så vi startar väl en sådan avdelning, tänkte vi.

– Vi är väl 30-40 medlemmar Vi träffas en gång i månaden och kommer och talar i en halvtimme och sen dricker vi öl och snackar. Så radikalt och samhällsomstörtande är det.

Ändå är vi väl en av Sveriges mest kända partiavdelningar.

Du vill inte bli minister, sa du. Vad vill du göra i framtiden?

– Jag kan göra vad som helst. Det skulle vara jättekul att driva en egen pr-byrå. Det vore kul att jobba på ett företag som opinionsbildare. Så länge man inte blir en bricka i ett spel.

Kommer du kandidera till nästa val?

– Det har jag inte bestämt. Det finns så många uppfattningar om vad man får hålla på med om man är politiker. Ska de hålla på med att säga ”det där får du inte göra om du sitter i riksdagen”, tänker inte jag hålla på med det här längre. Då får alla gråa och tråkiga människor ta över. Jag är en impulsman

Den senaste tiden har Fredrick Federley figurerat i medier flera gånger i veckan. Federley erkänner att han har tagit kokain. Federley kallar fackets blockad för maffiametoder. Federley dansar i Almedalen. Fredrick Federley syns och hörs.

– Jag har inte gett mig in i politiken för att bli någon annan. Jag är inte intresserad av en ministerpost, i alla fall inte där jag är i livet nu. Vilken inskränkning av ens frihet! En sån som jag skulle säkerligen få ha vakter. Jag älskar att stå på Naglo till klockan tre och skrika ”Stad i ljus”. Jag tycker om under bältet-humor. Sånt kan man inte hålla på med då, säger han till Realtid.se.

Tack vare sin uppväxt värderar han hårt arbete extra mycket, påstår han.

– Jag är uppväxt under existensminimum, jag har en helt annan respekt för arbete. Det enda som tar en någonstans är att man utbildar sig och arbetar hårt. I min generation är man näst intill välfärdsslappa, det är andras fel om det går dåligt för dem. Det är klart att man kan råka ut för saker men i övrigt är det ju ens eget ansvar.

Federley engagerade sig i partipolitiken efter valet 1994. Han ville inte bli kristdemokrat eftersom han ”inte är konservativ”.

Inte heller moderat (”institutionsfetishister”) eller folkpartist (”de ägnar sig bara åt skolpolitik, det har jag aldrig gått igång på”).

Så det fick bli centerpartiet.

– De ser företagsamhet på ett väldigt bra sätt. Det behöver inte alltid betyda att man driver ett eget företag, den som fixar klassresan är också företagsam. Företagsamma människor håller ihop det här samhället bättre än lagar och regler. Man tror att politiker kan fixa alla misstag vi gör. Men det är bara en stor fet illusion.

Federley har varit ordförande i Centerpartiets Ungdomsförbund och sedan 2006 riksdagsman. Och egenföretagare, om än en kort tid.

Federley öppnade, tillsammans med bästisen Dominika Peczynski, ”En annan salladsbar” i våras, som en slags reaktion på fackbråket i Göteborg. Han ville visa att man kan driva företag utan kollektivavtal. Men det gick bara några månader innan det sattes i konkurs.

Enligt Federley har äventyret inte påverkat hans syn på småföretagandet nämnvärt.

– Men jag har fått en större respekt för restauratörer helt klart, säger han.

– Livsmedelsbranschen är för övrigt det mest bisarra man kan ge sig in i.

Det fuskas mycket?

– Ja, annars är det svårt att få det att gå runt, man ligger ute med mycket pengar på grund av vansinniga momsregler. Egenföretagare borde kunna sköta sin ekonomi ungefär som en förening. Vid årets slut skriver man ”så mycket intäkter har jag haft, så mycket ska jag betala”. Krångligare än så borde det inte vara. Man sönderskattar inkomster. Alla som har pengar jagar man ut ur landet.

Hur mycket makt ska facket ha?

– De ska värna om sina medlemmars intressen, inget annat. Inte andras intressen, till exempel de som inte är med. De ska inte in på arbetsplatser där de inte har några medlemmar för de har ingenting där att göra. Det är ett inkräktande på människors egna val och det borde vara förbjudet enligt lag.

– Men facket gör ju massor bra saker också. Som med sommarjobben, de ser till att kidsen får ordentliga löner, till exempel.

Federleys bråk med facket blev uppmärksammat, särskilt när han kallat restaurangfackets taktik för ”maffiametoder”. Vissa tyckte att en politiker inte borde uttrycka sig på det sättet. Men enligt Federley borde han få göra precis hur han vill.

– **Det finns folk** som tycker ”du får inte umgås med den och den”. ”Det är inte bra för dig att synas ute med Carolina Gynning”. Jag skiter i såna där konventioner. Det finns en sån överpräktighet, nymoralism i Sverige.

– Det finns hyfsat många människor som gladligen skulle sättas en kula i pannan på mig. Det spelar ingen roll vad jag gör. Skulle jag komma på botemedlet för hiv skulle man säga ”det här gör Fredrick för att få uppmärksamhet i media”.